

9 BİN YILLIK DELİKANLI ÇUMRA

CİLT: 3 • SAYI: 9

ÇUMRA KÜLTÜR VE SANAT TOPLULUĞU ADINA :
SADIK GÖKCE- SEDAT ULUPINARLI-ANUŞ GÖKCE

24 ŞUBAT 2024 CUMARTESİ

ÇUMRA'NIN HAFIZALARINDAN BİR MUHACİR: FATMA ÜNEY

Fotoğraf: Uğur Köfe
1997 Tarım fuarı

YAYIN KURULU

- SADIK GÖKCE
- SEDAT ULUPINARLI
- ZEKİ TÜRKER
- ANUŞ GÖKCE
- MUSTAFA YAVUZ
- ÇOLAK
- ELİFE YILMAZ MISRAL

İÇİNDEKİLER

- ÇUMRA'NIN HAFIZALARINDAN BİR MUHACİR: FATMA ÜNEY
- ANUŞ GÖKCE
- GELECEĞE YÖNELİK BİR İNCELİK YA DA TİBGY PLATFORMU
- AHMET BUHARİ
- YAŞADIĞIM ÜÇ OLAY
- MEVLÜT MÜLAYİM
- DOSTUM-ŞİİR
- M. ZEKİ TÜRKER
- MEHMET RAUF DENKTAŞ
- M. ZEKİ TÜRKER
- KADIN
- ELİFE YILMAZ MISRAL
- KIBRIS MÜSTEZAT
- ANUŞ GÖKCE
- SONNET (4)
- NURİ GÖKSEL İNAN
- BÜTÜN ADAYLARA BAŞARILAR DİLİYORUM
- SADIK GÖKCE

ÇUMRA'NIN HAFIZALARINDAN BİR MUHACİR: FATMA ÜNEY

ANUŞ GÖKCE

Göç, insanlık tarihinde en acı olaylardan

birdir. Alıştığın doğayı, köyünü, evini bahçeni, yemyeşil dağlarını, sevdiklerini, arkada bıraktığın gözü yaşlı insanları hatırladıkça yüreğin bir kez daha dağlanır, yüreğinin yangınında sızıp gelen akarsu göz pınarlarından dökülür gelir.

Bir göç hikâyesi dinlemek üzere Çumra'da bir muhacir ailesine misafir olduk. Saz ve söz sanatçısı, Çumra Halk Eğitimden emekli öğretmen Kenan Üney ve Gülsen Hanım'ın evine bir perşembe günü çat kapı kabul edildik. Kenan Üney'in annesi, Çumra'ya ilk gelenlerden. Vatan toprağını terk ettikleri zaman 1928 yılında doğan Fatma teyze 8 yaşlarında bir çocukmuş.

Fatma Teyze buraya nasıl geldiniz?

Biz Romanya'dan geldik. Köyümüzün adı Damadası idi. Silistre'den geldik. Silistre'den bizi gemiye bindirdiler. İstanbul Tuzla'da indik. Bize devlet birkaç yer gösterdi. Biz bütün köy Çumra'ya geldik. Çok sivri sinek vardı. Bazı akrabalarımız bu sinekler bizi yiyip bitirecek diyerek Bursa'ya gitti.

Teyzenin kulakları biraz ağır duyuyordu, oğlu Kenan Bey bizlere araya girerek açıklamada bulunuyor:

Silistre daha önce Romanya'ya bağlı idi şu anda Bulgaristan'a bağlı. İkinci Dünya savaşından sonra Bulgaristan'a bağlanmış. Annem sağ iken Çifte vatandaşlık almak istedim, yazışmalar yaptık ama olumsuz cevap geldi. Avukat tutmak lazım. Annemin doğum belgesini istiyorlar. Onu bulsak oraya gidip bu problemi çözeceğiz ama...

-Çumra'ya gelince nerede oturduunuz? Evleriniz bitmiş miydi?

Çumra'ya gelince ne yapacağımızı şaşırдық. Evlerimiz bitmemişti. Bizi önce bir okula yerleştirdiler. Bura da birkaç ay kaldık. Sonra evlerimiz tamamlanınca bizi evlere yerleştirdiler. Boş evler vardı. Bizleri boş evlere de yerleştirdiler. Depo gibi bir yerde kaldık.

Evleri devlet mi verdi, para aldılar mı sizden?

-Hayır, hayır. Bizden para almadılar. Evlerimizi devlet yaptı.

Bura gelince ne iş yaptınız?

-Devler tarla verdi, herkes tarlasını ekti.

Okula gittin mi?

-Okula gidemedim. Okula yazdırmamışlar. Belki okul yapılmamıştı. Oradan buradan kendi kendime okuma yazmayı öğrendim. Yaşıtlarım vardı onlar gitti de ben gidemedim. "1936'da geliyorlar Silistre'den. O zaman okul yok. Zaten depo gibi bir yeri okul yapmışlar, herkesi bir yere toplamışlar, okuma yazma öğretmişler. (Kenan Üney)"

Babanız ne iş yapıyordu?

Babam çiftçiydi.

Peki teyze Çumra'ya alışabildiniz mi?

Çok zor alıştık. Bizim geldiğimiz bölgede her şeyimiz vardı. Çiftçilikle uğraştığımız için tarlalarımız vardı. Buraya geldik kupkuru ev. Hiçbir şey yok. Çumra'nın halkı bizi çok iyi karşıladı. Elllerinden gelen yardımı yaptılar. Sonra devlet bizlere toprak dağıttı. Tarlalarımız oldu, ekip biçmeye başladık. Annemle babam burayı hiç beğenmediler. Bizim memleketimiz çok güzel, çok iyi. Ağlaşırlar, burada ne iş yapacağız diye. Kuru bir memleket burada ne yapacağız diye çok ağlaştılar, sonra alıştık. Kendileri ağaç diktiler, güzelleştirdiler evlerini. Herkes ev yaptılar, kerpiç kes-tiler kendileri.

Sadık Gökce: Çumra bir göçmen şehridir, diye sunum yaptım. Balkanlardan gelen göçmenleri arıyorsanız evlerine girin dedim, muhakkak bahçelerinde çiçek vardır. Dağ tarafından göçenlerin asma vardır bahçesinde, Yörüklerin de domates biber falan vardır...

-Memleketinizde Deden ne iş yapardı?

Ne yapacak dedem, güzelce giyinir, kuşanır, sigarasını içer, kahveye giderdi. Dedem, muhtarlık yaptı. Yedi köyün muhtarlığını yapmış. Onun muhtarlığını çok beğendiler.

Buraya gelince çok ağlaştılar bu kupkuru Türkiye'de ne yapacağız diye.

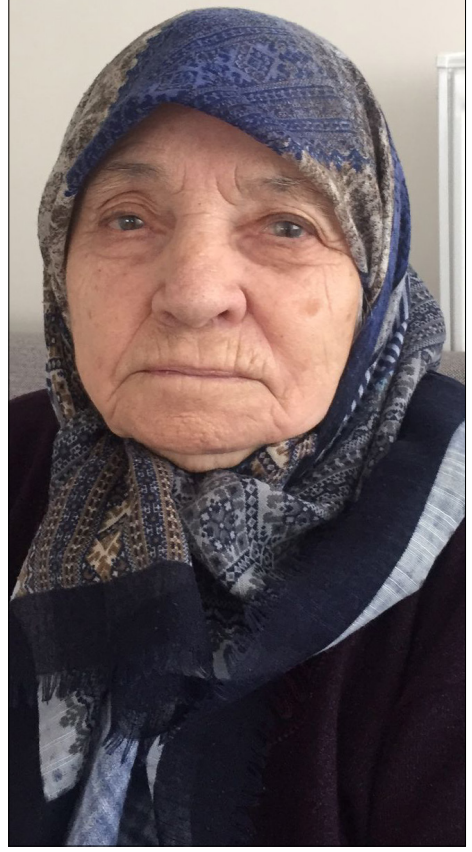
Kenan Bey; Dedem buraya geldiği zaman havasına suyunu pek alışmamış. Ormanlık bir bölgeden gelince buraya alışmakta zorlanmışlar.

-Buraya gelince iklime alışamayıp ölenler oldu mu?

Ölenlerimiz oldu. Çok olmadı ama havasını kaldıramayanlar öldüler.

(Kenan beyin eşi Gülsen Hanım "Annem 6 aylık gelin iken gelmişler. Benim dedemle kayınvalidemin dedesi kardeşler.)

Biz çocuk olunca havasını çabuk kaldırdık. Mübadeleyle birlikte her şey değişime uğruyor. Öküzleriyle, arabalarıyla beraber geliyorlar. İstanbul Tuzlada iniyorlar. Atatürk diyor ki "burada kalın." Bunlar düşman korkusuyla, "burası düşmana yakın, buraya da gelir." Diye "Yok" diyorlar, o zaman ileri gelenleri. O zaman Konya'ya diyorlar. Orada kalmıyorlar buraya geliyorlar.

-Çiftçilik var ya! Çiftçi olunca buraya geldiler.

-Kenan Üney- Oradaki tarlalar gibi verimli topraklar yok burada. Bir de tarım gelişmemiş. Yapabildikleri kadar yapmışlar. Bir kısım tarlalarını icara vermişler. Kimisi satmış Eskişehir'e, Bursa'ya gitmiş. Bir kısmı da bura da kalmış. Benim Babam da eski deyimle Tahrirat Kâtibiydi, Şimdiki deyimle Yazı İşleri Müdürüydü. Eskiden nahiyelikler vardı biliyorsunuz. Babam Nahiye Müdürüydü. Akviran, Taşkent, Ermenek, Çifteler vs. görev yaptı babam. Daha sonra buraya gelmişler. İlk gelişleri 1936.

Sadık bey, Kenan Üney'e: Yaşlarımız yakın ama birbirimizi neden tanıyamadık?

Ortaokul, liseyi burada okudum. 1978-79 Cumhuriyet Lisesinden mezun oldum. Şu anda Saadet Partisinden aday olanı tanıyorum. 1958 doğumlu, onlar bizim abimiz olurlardı. Dernekten, ocaktan tanırım. Birlikte çok futbol oynadık.

Sen Çumra'dan erken ayrılmışsın. Yoksa muhakkak birbirimizi anırdık. Ben çok top oynuyordum.

Sadık bey – Burada olsaydım muhakkak

tanıştırdık ben de iyi futbol oynardım.
Kenan bey annesine dönerek;
-Atatürk'ü gördün mü? diye sordu.
Fatma Teyze;

- Atatürk'ü görmez olur muyum hiç.
Atatürk gelecekmiş, bizi okul gibi bir
yere topladılar. İstasyonda trende gi-
derken Atatürk bize el salladı, biz de
ona el salladık. Ah keşke biraz daha
yaşasaydı da... Çok çabuk öldü, çabuk.
Çok efendi, nasıl ağlaştık, nasıl ağlaştık...
Çocuklarımız Atatürk'ün şiirlerini
söylerler:

"Atam atam kalksana
Vatan elden gidiyor
Çaresine baksana."

Teyze memleketlerinden ayrılırken söy-
lenen bir türküyü söyledi. Bu türküyü
her gün söyleyip ağlamış. Onların kö-
yünden birçoğu gelmiş, çok azı geride
kalmış.

"Köstence'den çıktık on beşinci tabla
Bunda ayrılacak kardeş ile abla
Sen kardeşim deyip her vakit ağla
Yanar mıydı millet ah, ah! vatanım diye.

Evimizin önü pelit ile örümce
Bunda ayrılacak gelin ile görümce
Sen ağla bana ölünce
Yanar millet ah, ah! vatanım diye.
İnsanlar birbirleriyle vedalaşırken ağıt
yakıp ağlaşmışlar.

**Çumra halkıyla, Yörüklerle anlaşmanın
nasıl oldu? Sizlere hor mu baktılar?**

-Yörüklerle anlaşmamız çok iyi oldu.
Gülşen Hanım araya girerek;
- Babaannem derdi ki kızım, Yörük'ten
alın verin, fakat başkasına karışmayın.
Yörüklerle karışın, Yörük bizim kabilen-
dendir, Yörük kabilesiyiz. Yörüklerden
hiç fenalık gelmez.

(Aile Karaman Yörüklerinin Kobralılar
sülalesindenmiş. Bize Sarıkeçillier di-
yorlardı diyor evin hanımı.

Kenan Bey: Osmanlı Karamanlılar ile
savaşınca yeni fethedilen yerlere bu
bölgenin en zenginini ve ahlaken ve din-
nen en temiz olan sülalesi gönderiyor.
Ama burada neyi varsa her şeyi orada
hükümet aynısını temin ediyor. Burada-
ki arazilerine karşılık orada veriyor, tek-
rar buraya gelirken oradaki arazilerine
karşılık buradan veriyor.

...Hanım;

-Bize burada diyorlar ki Atatürk bu mu-
hacirleri getirtip bedavadan ev verdi.
Hayır, öyle değil. İki devletin anlaşma-
sıyla oradaki mallarına karşılık buradan

verdiler. Bedava olur mu hiç. Dünya ka-
dar malları kaldı orada.

**Kenan beyin şiir ve sanat hakkındaki
düşünceleriniz nedir?**

Şiir yazmak bir sanat okumak ayrı bir
sanat. Aynı türkü gibi. Türküyü de çalar
söylersin, ama karşı tarafa bir şey his-
settiremezsen pek bir önemi olmuyor.
Önemli olan karşı tarafın duygularını
etkileyebilmek. Şiir de öyle. Şiir okur-
ken dinleyicilerin duygularını coştura-
bilirsen sen çok iyi şiir okuyorsun de-
mektir.

Ben hayatta sevmediğim, mutlu olma-
dığım hiçbir şeyi yapmadım. Hala ama-
törüm. Seviyorum amatör olmayı da.
O gün söyleyeceğim parçaları seçtim
ve evde çalmaya çalışıyorum, daha iyi
nasıl yaparım diye uğraşıyorum. Ama-
törlük bu işte. Zaten al sazı git, oradaki
insanlara saygısızlıktır. Hiçbir şey ha-
zırlamadan, ön çalışma yapmadan yapı-
lan şey saygısızlıktır.

Fatma Teyzeye geri dönüyoruz. Teyze
bize bu kez sözleri biraz farklılık arz
eden Karacaoğlan'dan bir türkü söylüyor.
Bana kara deyip yerme
Hak yaratmış sen hor görme
Ela göze siyah sürme
Çekerler kara değil mi?

Yemenden deve çekilir
Yükü hanlara dökülür
Türlü nimetler ekilir
Biber de kara değil mi?

Hazreti Hızır boz atlı
Adı şekerlerden tatlı
Dükkanlarda en kıymetli
Kahve de kara değil mi?

Karacaoğlan'ın türkülerinin Balkanlarda
karşılık bulması ne güzel değil mi?

Çumra'da yapılan ilkokulun bu arada
İstasyonda bir depo ya da ambar gibi
bir yer olduğunu öğreniyoruz. Bu depo
Atatürk İlkokulunun bahçesinde bulu-
nuyormuş. Okul yapıldıktan sonra de-
poyu kantin olarak kullanmışlar. **(Sadık
Gökce)**

Çumra ilk mezunları 1931'de veriyor.
Bu zamana kadar devlet dairelerinde
çalışacak vasıflı personel, Akviran gibi
belediye olan, Sağlık Ocağı ve Okulu
bulunan beldelerden karşılanıyor. **(Mu-
zaffer Tulukçu, "Geçmişten Günümüze
Çumra- Akören Kardeşliği" Konya Ye-
niGün, 17.02.2022)**

GELECEĞE YÖNELİK BİR İNCELİK YA DA TİBGY PLATFORMU

AHMET BUHARI

Bundan 5 yıl öncesi bir akşamüstü almıştım haberi. Küçükçekmece'de SMMM bir dostum var. Çevresine duyarlı, merhametli, hani konuşmaktan çok iş yapan insanlar vardır ya! İşte öyle biri. Telefonla arıyordu beni:

"Doğu Türkistan'dan yine bir aile kaçıp gelmiş... Perperişanlar... Bir ev tuttum, öteberi alacağım ama imkânlarım kâfi gelmiyor. Sen aklıma geldin..." diyordu. Telaşlanıp ayrıntılarını sorduğumda da:

"Hangi birini anlatsam bilmem ki... Öz yurtlarında maruz kaldıkları çağ dışı baskıları mı anlatabayım? Onları otuz bin dolara kaçıran, sonra da yolda ellerinde ne var ne yoksa soyup soğana çeviren, hatta güzel kadınlarını, kızlarını dahi ellerinden alan mafyalardan mı söz edeyim? Yoksa burada başlarına gelenlerden mi..."

Özgür dünya ile iletişim kurmasına, bilgiye ulaşmasına, tarım işçiliği dışında bir meslek edinmesine, öz kültürünü soluyarak yaşamasına izin verilmeyen bu insanlar akın akın kaçmak, göçmek zorunda kalıyorlardı yâd ellere. Bu aile de İstanbul'a kapağı atmış ama satıp savdıklarından elde ettiklerini de yolda mafyaya kaptırmış, dımdızlak kalmıştı ortalık yerde. Yarım yamalak bir lisan,

cesareti kırılmış bir yürek, barınaksız, kimsesizcesine...

Yine o günlerde ufak tefek bir yaşlı hanım çıktı geldi ofisime. Bir eski müvekkilim önermiş. Daha içeri girerken, heyecanla: "Avukat Bey! Uluslararası davalara bakıyor musunuz?" diye sordu. Doğal olarak, kendisine yer gösterdim.

Rahatlatıcı sorular sordum. Doğu Türkistan'da edebiyat öğretmeniymiş. Yıllar önce, Türkiye'ye göçüp gelmiş. Bir kahve söyledikten sonra sabrını daha fazla zorlamadan konuya girmesi için davasının ne olduğunu sordum: "Birleşmiş Milletler 'de Çin'e karşı dava açacağım!" diyordu. "Kimse cesaret edemiyor madem ben şu kadarcık boyum, yumruk kadar yüreğimle korkmuyorum işte... Erkeklerimizi kamplara hapsettiler, evlerimizde Çinli erkeklerle birlikte yaşamaya zorluyorlar! 16 yaşındaki zeki çocuklarımızı okutacağım diye topluyor, telef ediyorlar..." diye başlamıştı anlatmaya. Bir yarım saat kadar hiç sözünü kesmeden dinledim. Akıcı, vurgulu, duygu dolu bir anlatımı vardı. Ruhunu kaplayan elem ve onu köşeye sıkıştırdığı anlaşılın kaygıları yüzünü renkten renge boyuyordu. Anlattıkça tüm tarihsel hadisat gözümün önünden geçiyor, o coğrafya daha bir yakınlaşıyordu.

Tabiatıyla, bir avukat ve bir Türk, daha önceliklisi bir insan olarak gereken ilgiyi can ve gönülden göstermek istedim ama elim pek zayıftı. Ne BM nezdinde koskoca Çin Halk Cumhuriyeti'ni yargılayacak bir mahkeme, ne de onu bir şekilde sorgulayacak bir merci vardı. Aksine; o bir BMGK daimî üyesiydi. Hem de veto yetkili... Henüz insanlığın vicdanı gelişmemişti yeterince...

Yapabileceğimiz ancak ulaşabildiklerimizin yaralarını sarmak, kamuoyu oluşturmak için çabalamaktı gücümüz yettiğince.

Esasen gücümüz de solda sıfıra müncer bir seviye olarak ifade olunabilirdi. Bu mazlumlar için pratikte ve ivedice ne yapabiliriz diye düşünmeye koyuldum doğal olarak. Eşe, dosta yöneldim. Bu sırada kızım Didem hoca yetişti imdadıma: "Bir kitap yazalım." dedi. "Çocuklara hitap eden. Satar, para kazanır; güçlü ve sürekli bir destek sağlarız bu zavallılara."

Hemen kolları sıvadım ama görüldüğüncelike kolay mıydı acaba bu iş? Kişi bir somut hedefe odaklanınca gözü görmüyor hiçbir güçlüğü. Elbette bizim gibi duyarlı insanlar vardı çevremizde. Yazarlar, çizerler, grafikerler, yayıncılar... Taş kovuğundan çıkmamış, dağ başında yapayalnız yaşamamıştım elbette. Fakat itiraf etmeliyim ki; benimki cahil cesaretiymiş... Üç yıl sürdü çabam. Emekli öğretmen ağabeyim Ali Ulvi'ye ve Londra'da işletme masteri yapan genç dostum Aykut Kaya'ya açtım konuyu. Didem hocanın danışmanlığında kafa kafaya vererek basamakları kat ettik. Önce çevremizdeki edebiyatçıları aradık, amaçlarımızı anlattık, birer ikişer armağan öykü yazmalarını istedik. Çocukluk anılarından esinlendikleri, yaşadıkları yöreleri anlatan öyküler. Kırk çeşit anlatım geldi. Her biri ayrı üslup, biri diğerine benzemez biçimlendirmeler... Haydi! Uygun olanları seç, belirgin bir şekil bul, yazım yanlışlarını düzelt, daha bir gayrete ve güzele yönelt, yazamayanlara yardım et... Çalışmalar gelişip de bir parça kendine geldiğinde de "Fakat bir farkı olmalı bu eserin... Bir çekici yanı..." diye düşünerek yoldaşlarıma dedim ki; "Öykülerinizdeki

kahramanların konuşmaları yöresel dile olsun! Başlıkta öyküyü ifade eden bir resim bulunsun, sonra öyküye esin kaynağı olayların yaşandığı yeri ve yılları belirtiniz..."

Azerbaycan'dan, Bulgaristan'dan, Doğu Türkistan'dan, Kıbrıs'tan, Kırım'dan, Özbekistan'dan ve Türkiye'nin çeşitli illerinden Aksaray'dan, Balıkesir'den, Bursa'dan, Erzincan'dan, Erzurum'dan, Iğdır'dan, Kayseri'den, Konya'dan, Manisa'dan, Samsun'dan öyküler seçildiler. Yaşamımın ilk editörlüğünü, ilk basım yayın deneyimini yaşadım. İşte böylece oluştu proje eserimiz TÜRK İLLERİNDE ÇOCUKLUK GÜNLERİ.

Bu arada yazarlarımız arasından uğraşımıza zaman ayırabilecek 7 arkadaşla, Öğretmen Ali EZGİ, Dr. Mehmet KUM, Ekonomist Meryem BUHARİ; Kimya Mühendisi Metin EREN, SMMM Nuran UZUN TURAN, Çevre Mühendisi Uğur DABAN ile TÜRK İLLERİNDE BİR GÜLER YÜZ PLATFORMU'nu ve onun yönetim kurulunu oluşturduk ve etkinliklerimize koşut çalışmalar içinde olan derneklerle iletişim kurarak, içlerinden ön plana çıkan üçüyle protokoller imzaladık. İstanbul'dan Türkistanlılar Kültür ve Sosyal Yardım Derneği, Yalova'dan Balkan Göçmenleri Eğitim Kültür ve Yardımlaşma Derneği ve Bursa'dan Kırım Tatar Türkleri Kültür ve Yardımlaşma Derneği Başkanları Ekber YASSA, Lütfi ÖZGÜR ve Yunus GÜNERİ'yi de aramıza alarak yönetici sayısını 10'a çıkardık. Çalışma plan ve programımızı biçimlendirdik.

Üye derneklerimiz aracılığıyla ihtiyaç sahibi öğrencileri ve aileleri araştırmaya koyulduk. Hedef kitlemiz –tanıtım broşürümüzde belirttiğimiz üzere- son on yılda ülkemize gelen ve yaşama tutunma aşamasındaki öğrenci ve ailelerdi. Bu grubun büyüklüğü gözetildiğinde bizim mevcut olanaklarımızla asla hitap edemeyeceğimiz boyutlarda büyük bir gruptu ve bunlardan soydaş ve akraba toplulukları üyelerine öncelik tanımak durumunda kaldık. Yani; hısımlardan akrabadan ilimize gelenleri güler yüzle, elinde bir çiçekle karşılamak, geleneklerimize uygun bir kolonya ve şeker tutmak gibi olanaklarımızla koşut bir ilgi gösterebiliriz, dedik.

Tanıtım ve destekleyen kitemizi geliştirilmeye, kültürel zenginliğimizi belirleyip artıracak, dolayısıyla finansal birikime katkı sağlayacak yeni eserler oluşturmaya yönelik TÜRK İLLERİNDE EDEBİYAT VE SANAT GRUBU adlı bir grup kurduk.

Bir yandan adımızı duyurmaya, destekçilerimizi çoğaltmaya çabalarırken, bir yandan da TÜRK İLLERİNDE ÇOCUKLUK GÜNLERİ adlı eserimizi pazarlamaya çalışıyorduk. Fakat bu iş öncekilerden daha zormuş. Ancak festivallerde stant açmak, sabahtan akşama başında durup günde 15-20 kitap satmak mümkün oldu. Katıldıklarımız Bursa Kocayayla Şenlikleri, Yalova Kitap Fuarı, Çatalca Bahşayış Köyü Tepreşi, Çumra Tarım Bayramı gibi etkinliklerde gözlemlediğimiz gibi... İlgileneceğini umduğumuz birkaç kuruluşa başvurduk, serüvenimizi, amaçlarımızı anlattık. Bu bağlamda, bizi hem madden de hem de manen destekleyen YTB'nın zarif yöneticilerine teşekkürü bir borç biliriz. Birlikte gerçekleştirdiğimiz bir etkinlik sürecinde ülkemizin 81 ilindeki yatılı bölge ve köy okullarına 100, ayrıca Türk dünyasının çeşitli illerine de 100 eser gönderdik, 15 öğrenciye burs verdik. Bu bize moral verdi, özgüvenimiz arttı. Yalova ve Osmaniye Belediye başkanlarına da aynı şekilde inelikli yaklaşımları dolayısıyla teşekkür borçluyuz. Çalışma arzumuzu artırdılar. Sağ olsunlar, var olsunlar.

Kitap gelirlerinden beklediğimiz düzeyde finansal birikim oluşmayınca Türk İllerinde Edebiyat ve Sanat Grubu üyelerine bir duyuru yaptık ve burs vermek isteyenlerle Yönetim Kurulunca ilgiye muhtaç oldukları belirlenenleri eşledik. Böylece bir TİBGY EĞİTİM GÖNÜLLÜ-

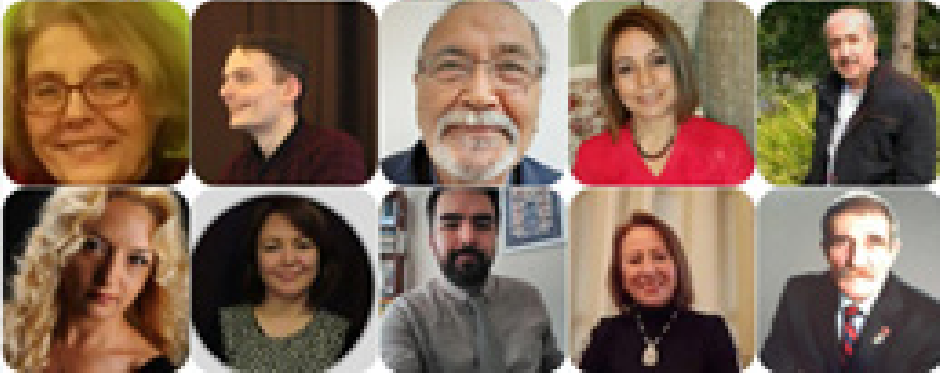
LERİ GRUBU oluştu. Yönetim olarak, biz sadece öğrencinin iban no.sunu gönüllümüze gönderiyor ve aradan çekilerek süreci izlemekle yetiniyoruz.

Bugüne değin 192 öğrenci ve aileye burs, eşya, işe yerleştirme ve diğer yardımlar yaptık. Bunlar Ahıska'dan, Altay'dan, Azerbaycan'dan, Bulgaristan'dan, Doğu Türkistan'dan, Gagavuzya'dan, Hakasya'dan, Hazaristan'dan, İran'dan, Irak'tan, Kazakistan'dan, Kırgızistan'dan, Kırım'dan, Kosova'dan, Kuzey Makedonya'dan, Moğolistan'dan, Özbekistan'dan, Türkmenistan'dan, Yunanistan'dan gelen kardeşlerimizdir. Henüz iletişim kuramadığımız diğer yörelere ulaşma çabası içindeyiz. Halen 32 bursiyerimiz var.

Bu öğrenciler arasında, ülkemizdeki deprem felaketi akabinde kapsama alanımıza aldığımız öksüz ve yetimler de var. Deprem bölgesinden, biri Kahramanmaraş, biri Antakya'dan iki, Yalova'dan bir **kardeş okulumuz** var. Gereksinmelerini izliyor, eğitim ve aydınlanma araçları ile destekliyoruz.

Umuyoruz ki bu öğrencilerimiz üniversitelerimizden mezun olduktan sonra ülkelerinde kendilerini gönüllüce kucaklayan bu sivil girişimi anlatacaklar; Türkiye'yi, kardeşlerini unutmayacak, örnek alacaklardır. Daha önemlisi; bir kardeşlik bilincine erecek ve ileride meslek, görev ve unvan sahibi olduklarında grup üyeleri ve arkadaşlarıyla iş ve gönül birliğine yönelebileceklerdir.

Bu amaçla onları kaynaştırmaya gayret ediyoruz. Bu bağlamda, **Türk Dünyasında Kültürel Hayat ve Edebiyat** ve yine **Afganistan Türklerinin Bugünü** adlı pa-

neller;

Türkistan Gezi ve Gözlemleri, Çanakkale Zaferi, Kültür Ve Sanat Ülkesi Özbekistan, Türk Dünyası ve Doğu Türkistan, Mitolojiden Destana Türk Edebiyatı, Kırım Sürgünü, Aydın Şimşek'le Yaratıcı Yazarlık, Türk Halk Şiirinde Yapısal Özellikler adlı konferanslar ve söyleşiler tertip ettik;

Bursa Kırım Tatar Türkleri Kültür ve Yardımlaşma Derneği öncülüğünde **Kırım Tatar Türkçesi kursları,**

İstanbul Türkistanlılar Kültür ve Sosyal Yardım Derneği öncülüğünde **Özbekçe kursları, Kardeş İller Hünerli Eller** adı altında El Sanatları Sergisi ve **Atavatan Türkistan Gezisi** düzenlenmesine ve **Özgeçmişlerimiz Çukurova'da Yeşeren Umutlar ve Türkistan Hasreti** adlı bir eserin üretimine vesile olduk.

Özbekistan ve Türkmenistan tanıtım toplantıları düzenledik.

Şimdilerde ülkemizden bazı kent ve üniversitelerle, iş insanlarımızla Özbekistanlı koşutları arasında **Kardeşlik Köprüleri** oluşturma çabası içindeyiz.

Ve öykülerimizi daha bir coşkuyla anlatmak üzere bir **TÜRK İLLERİ ÂŞIKLARI GRUBU** kurduk ve bu grup içerisinde bilgilerini paylaşarak geliştiren ozanlar kendilerini geliştirmek yolunda ciddi adımlar atarken aynı zamanda pek güzel eserler üretmekte.

Bu platformu maddi ve manevi alanda destekleyen lokomotif güç **TÜRK İLLE-**

RİNDE EDEBİYAT VE SANAT GRUBU platformumuzun en üst danışma ve karar meclisi gibi. İlke, amaç, etkinliklerimizin oluşturulma, Edebiyat ve Sanata dair düşünce, duygu ve eserlerin paylaşım alanı. Din, siyasal görüş, cinsiyet, yaş ve sair her tür ayrımın dışlandığı bu grup halen Türk dünyası mensubu 300'e yakın entelektüeli barındırıyor ve farklılıklarıyla maruf insanların bir ulvi erek etrafında harikulade üretimler gerçekleştirebileceğini kanıtlayan bir örnek.

Ereklerimiz doğrusunda, alçakgönüllülikle, dilimizde türkü, arka planımızda bir beklenti bulunmaksızın, özveri ve özenle ilerliyoruz. Menzilizde -çoğumuzun belki nasip olup da göremeyeceği- sade, sevecen bir iyi niyet var, büyük ideallere açılan karınca misali bir samimiyet var...

Şimdilerde bir de YÜRÜTME KURULU oluşturduk. E. Kur. Alb. Türkyaşar YANIK'ın başkanlığını yaptığı kurulda, E. Top. Alb. Alaattin KANDEMİR yoğun bir emek ve özveriyle oluşturup yönettiği "turkillerinde.com" adlı Web Sitemiz, sosyal medyadaki yapılanmamız ve Edebiyat ve Sanat Grubumuzla, Bankacı Selma AYHAN eğitim gönüllülerimizle, Elektrik. Müh. Tekin SARIÇAM bursiyerlerimizle ve iş İnsanı Ayşe ÖZKILIÇ gözetmenlerimizle ilgili görevleri yapıyorlar.

İleride Türk dünyasına yeni değerli eserler, öyküler, masallar, türküler, maniler, ezgiler, romanlar, piyesler, filmler kazandırmak, geziler düzenlemek, içeriği zengin kültürel programlar yapmak azmindeyiz.

Daha önemlisi; bu yapılanmamızın tüm Türk topluluklarına daha da ileri özellikler kazanarak yayılacağı, etkinliklerimizin kaynaştıracağı gençlerimizin ülkeler

arası köprüleri daha sağlam temellere oturacağı, Türk dünyasının tüm hücreleri arasında barış, adalet, eşitlik ve gelişmişlikte, neticede uygarlıkta başat ilerlemelere dayanak ve olanak sağlayacağına; genç ve tertemiz gönüllerde bir sağlam bir Türkiye sevgisi oluşturabileceğine inanıyoruz.

Bu inan, muhakkak ki öngörü ve misyon sahibi devlet yöneticilerimizde de var ama bizimki bir STK'nın özveri ve sevgi koku, gönülden idealizmiyle daha bir üstün nitelik taşıyor.

Sizler de çalışmalarımıza katılabilir, bizimle yürüyebilirsiniz. Biz Gazi Mustafa Kemal Atatürk ve arkadaşlarının temelini atıp vücut verdiği Cumhuriyetimizin ilke ve esasları doğrultusunda, ayrımcılıktan uzak, adalet, barış, sevgi ve saygı bağlamında, siyasete, ticarete, hamasete kapalı bir iklimde, öncelikle bizimle yol yürümeye arzulu kardeşlerimizle ve insanlık ailesinin dört bir yöresi ile kucaklaşmaya çalışan bir platformuz. Hiçbir parti, kuruluş ve sair teşkilatla organik bir bağlantımız bulunmamaktadır. Çok sesli, çeşitli ama birbirinin hak ve hukukuna saygılı surette ve sadece dil ve kültür alanında hareket ediyor, bizi anlayan ve

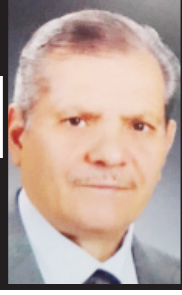
kendini içtenlikle anlatmak isteyen herkesi aramıza bekliyoruz.

Eğer ilkelerimizi benimsiyor, hayallerimizi paylaşıyor, ülkemiz, illerimiz ve dünyamız için bir şeyler yapmak istiyorsanız sitemize bir ileti göndererek aramıza katılabilir; düşünsel, eleştirel, tanıtımımıza ilişkin, kitap dağıtımına dair, eğitim gönüllüsü olup burs vererek, etkinliklerimize katılarak ve en önceliklisi hedef kitlemize ait güç durumda olan öğrenci ve ailelere ulaşmamızı sağlayarak destek olabilirsiniz.

Müteşekkirimiz. En azından, bugün bu yazımızı okudunuz, açıklamalarımızı düşündünüz, duyumsadınız. Sağ olunuz, var olunuz.

YAŞADIĞIM ÜÇ OLAY

**PROF. DR.
MEVLÜT
MÜLAYİM**

Bilindiği gibi toplumumuzda “Olacak Oğlak (Adam Olacak Çocuk.....)” veya “Adam Olacak Çocuk Bo... dan Belli Olur Derler”. Bu sözü şöyle Türkçeleştirelim. Bir kişinin yeni başladığı veya atıldığı bir işte ilerleyebilip, o konuda iyi olacağı daha yolun başındayken anlaşılır. Bu işe başlar başlamaz hal ve hareketleri ile bunu belli eder. Yapamayacak ve beceremeyecek adam ise baştan durumu belli eder anlamında kullanılır.

Konestaş Konya Unlu Gıda İmali ve Ticaret Anonim Şirketine Genel Müdür olarak görev yaptığım dönemlerde (1978- 1985) 1980 yılı son ayında doktora çalışmamı tamamlayıp “Ziraat Doktoru” olmuştum. O yıllarda Konya Endüstri Meslek Lisesinde Değirmencilik Bölümü açılmıştı. Gayretli bir Tor-na- Tesviye bölüm hocası olan Arif Öğmen Değirmencilik bölüm başkanıydı. Pişirme tekniği, Makarna üretim tekniği gibi derslerinin boş geçtiğini, okullarında uygun hoca olmadığından şirketimiz yönetim kuruluna müracaat ederek benim ders girmem hususunda talepleri olmuştu. Yönetimim fabrikadaki işlerimi aksatmamak kaydıyla ve öğleden sonra olmak kaydıyla izin vermişti. Dersler gittiğim Endüstri Meslek Lisesi Değirmencilik bölümünde Atasözünde olduğu gibi, ilerisi için istikbal vadeden öğrencilerim vardı. Derste çok ciddi dinleyen, derste ve çıkışta sürekli soru soran, bilgi alan, tatil günü çalışmakta olduğum ekmek fabrikasına gelip bir şeyler öğrenme gayreti içinde olanlar oldukça çoktu. Bunlardan Osman Baydar unutamadığım isimlerden birisidir. Kendisi liseden sonra çeşitli şirketlerde çalıştı, idarecilik yaptı, Selva'nın genel müdürlüğü ve İttifak Holdingin yönetim kurulu üyeliğini başarılı bir şekilde yürüttü ve bu şirketten de emekli oldu. Eğitimci olanlar bilirler **Olacak Oğlak (Çocuk) Bo... dan Belli Olur Derler**” Atasözünü doğrulayan çok şeyler yaşanmış ve yaşanmaktadır.

Hayata çalışma azmiyle devamlı ilerleyen yeni katkılar sunma gayreti içinde olanlar her zaman başarılı olmuşlardır.

Çalışmak insanı gençleştirir, çalışan demir ışıldar atasözünde olduğu gibi Osman Baydar gibi birçok öğrencim çalışıp iş adamı olmuşlar ve çalışarak genç kalandandıdır.

Demokratik Partiyi Kapatmaya Gidişim: Ben bugüne kadar hiçbir partiye üye olmadım ve halada hiçbir partinin üyesi değilim. Anlatacağım olay bir dönem yaşanmış siyasi gelişmeleri ve idare edenlerimiz hakkında bilgiyi aktarmaktır.

11 Şubat 1970'teki bütçe oylaması sırasında daha sonra 41'ler olarak anılan Adalet Partili (AP) 41 milletvekili bütçeye ret oyu kullanınca, Demirel hükümeti düşmüştü. Bu gelişmeler üzerine AP içindeki muhalif milletvekillerinin bir bölümü disiplin kurulu kararıyla partiden uzaklaştırıldı, bir bölümü de istifa etti. Ayrılmalar sonucunda AP Cumhuriyet Senatosu'nda da çoğunluğu kaybetmişti.

Türkiye siyasi hayatında 1970 yılında gerçekleşen “Kırk birler” hareketi veya olayı olarak bilinen, Adalet Partisi'nin bütçe oylamasında anlaşmazlık yaşayan kırk bir milletvekilinin bir kısmı Adalet Partisinden ayrılarak 18 Aralık 1970 tarihinde TBMM başkanlığı yapmış olan Ferruh Bozbeyle (1970-1978) başkanlığında Demokratik Parti'yi kurmuştu. Parti kurulduktan sonraki ilk seçimde (1973 yılında) 45 milletvekili çıkarmıştı. Parti siyasi hayatında erimeye başlayınca ikinci seçimlerde ilk seçimde olduğu gibi başarı gösteremeyen Demokratik Parti çok milletvekili kaybederek istediğini elde edemedi. 5 Haziran 1977 genel seçimlerinde Türkiye genelinde sadece bir milletvekili olarak Konya'dan Dr. M. Faruk Sükan'ı çıkarabilmişti. Faruk Sükan'ın 18 Aralık 1978'de aldığı genel başkanlığı parti kapanıncaya (4 Mayıs 1980) kadar devam ettirmişti.

Siyaseten bu başarısız sonuçla birlikte, parti kapanma sürecine girmişti. Partinin kapatılacağı, kendini feshetmek için kongre 4 Mayıs 1980 tarihinde Ankara Maltepe’de Demirtepe sinema salonunda yapılmıştı. O yıllarda ben Demokratik Partisinin üyesi de değildim, ancak Konya’da çevremizdeki bazı arkadaşlarımız, şirket idarecilerimizin çoğu ve yakın büyüklerimiz Demokratik Partili idiler. Parti kongresine katılmak üzere benim gibi parti üyesi olmayan bazı arkadaşlarımla Konya’dan beş otobüsle Ankara’ya gittik. Çoğu tanıdık arkadaşlarım olan Konya’dan gidenler olarak salonda çoğunluktaydık. Ancak İstanbul, Kayseri ve İzmir illerinden gelenler partinin kapatılmasına şiddetle karşı çıkıyorlardı.

İstanbul, Ankara ve İzmir illerinin her biri Konya’dan daha fazla milletvekili çıkaran iller olmasına rağmen son (1977) seçimde hiçbir milletvekili çıkaramamışlardı. Kayseri ili de 8 milletvekili çıkarmasına rağmen o yıl Demokratik Parti olarak milletvekili çıkaramamıştı. Milletvekili çıkaramayan bu illerden gelenler partinin devamını istiyorlar, fesih kararıyla ilgili görüşe şiddetle karşı çıkıyorlar, aksine partinin tek milletvekili olan Dr. M. Faruk Sükan’ın genel başkan ve Konyalı olmasına rağmen Konya grubu ise kapatılmı istiyordu.

Bu illerdeki yönetici ve bazı partililerin Parti binalarının dokunulmazlığı olması nedeniyle parti binalarını keyiflerince kullanmaları nedeniyle partinin kapatılmasını istemediklerini belirterek devam etmesini ısrarla savunuyorlardı. Kongrede lehte ve aleyhteki konuşmalarla tartışma büyüyüp tansiyon yükselince öğleyin yemek molası verilmesi istenildi ve divanca uygun görülmüştü. O gün Av. Haydar Koyuncu bütün işleri koordine ediyordu. Salon tamamen boşaltılarak öğle arasında Konya’dan gidenlerin nüfus cüzdanları toplanarak verilen yemek molasında benim gibi gerçek üye olmayanlara parti üyesi kartı çıkarıldı. Öğleden sonra salona sadece üye kartı olanlar alındı. Böylece kongre salonunda fesih isteyen Konya grubu hâkimiyeti sağladığından istenilen çoğunluk sağlanarak feshetme kararı alınır hale gelmişti. Benim gibi bazı arkadaşlarımızın yeni zorunlu üye edildiği Demokratik Partinin 4. Büyük Kongresinde (4 Mayıs 1980) yapılan oy-

lamada oy çokluğu ile partinin kendini feshetme kararı alınmış oldu. Bu kararlar Demokratik Partinin tüm malları Türk Kızılay’ına devredilmişti. Benim ve bazı arkadaşlarımla ilk defa parti üyesi yapıldığı ve birlikte katıldığımız bu kongre ile Demokratik Parti siyasi hayattan çekilmiş oldu.

Çumpaş’ta Yemek: Ben Selçuk Üniversitesi Ziraat Fakültesinde görev yaparken bir yandan da kurucuları arasında olduğum Konya Pancar Ekicileri Kooperatifinin kuruluşu olan Şeker Süt Yönetim Kurulu Başkanlığı görevini yürütmekteydim. Her iki görevi birlikte yürütürken zorlandığım da oluyordu. Özellikle yabancı dil konusunda. Ben orta ve yükseköğrenim süresince yabancı dilim Fransızca idi. 1973 yılında Tarım Bakanlığı Ankara Çayır Mera ve Zootečni Araştırma Enstitüsünde göreve başladığıktan sonra bir ağabeyimin yönlendirmesi ile İngilizce öğrenmeye başladım ve kurumda çalıştığım sürede kurslara giderek bu yeni yabancı dil (İngilizce) bilgimi geliştirdim. Ancak 1978 yılında doktora çalışmam devam ederken Kars’a sürgün edilmem nedeniyle memuriyetten istifa ederek ayrılınca Konestaş Konya Unlu Gıda İmali ve Ticaret Anonim Şirketinde Genel Müdür olarak göreve başladım. Çalıştığım özel sektörde yabancı dil çok gerekmediğinden ve sonradan da öğrendiğim için İngilizceyi unutmaya başlamıştım. 1985 yılında özel sektörden ayrılıp Selçuk Üniversitesi Ziraat Fakültesine geçtikten sonra ders yoğunluğu, özel sektör alışkanlıklarımı sürdürmem ve idari işlerle uğraşmam nedeniyle İngilizceye de fazla zaman ayıramadım. Bu nedenle de Doçentlik için ilk basamak olan yabancı dili uzun süre geçememişim. Bu dönemde Şeker Süt ile Çumpaş süt toplama işinde birlikte çalışmaktaydı. Şeker Süt Yönetim Kurulu Başkanlığı ve sonrasında yönetim kurulu üyeliğini yürütürken benim yabancı dili geçmek için uğraştığım dönemde Şeker Süt Yönetim Kurulu Başkanlığı ve sonrasında yönetim kurulu üyeliğini yürütürken Şeker Süt A.Ş.’ne genel müdür aramaktaydık. ÇUMPAŞ Yönetim Kurulu Başkanı Zeki Sayıcı (Resim 1) ağabeyimizdi. Zeki Sayıcı, 1994 yılı Ekim ayında Şeker Süt A.Ş. yönetim kurulu Üyelerini eşleri ile birlikte Çumra’ya bir akşam yemeğine davet etti.

Çumpaş Şeker Süt adına bölgenin sütünü toplayıp bizimle çalıştığı için aramızda ticari bir iş birliğimiz oldukça iyiydi. Çumpaşa yemekler yenildi, çaylar içildi ve bayanlardan ayrılarak bir araya geldiğimizde tekrar çay içilirken Zeki Sayıcı Bey bu yemek davetinin esas sebebini açıkladı. Şeker Süt olarak genel müdür arıyorsunuz, benim teklifim

Mevlüt Hoca ve sizler kabul ederseniz genel müdür yapın kuruma çok faydalı olur dedi. Yönetim kurulundaki arkadaşlarım hep bir ağızdan eğer üniversiteyi bırakır gelir ise memnuiyetle kabul edeceklerini söylediler.

Baktım iş o kadar ciddi ki bu kararlılık karşısında şaşırıldım. Ben akademisyen olmak için özel sektörden üniversiteye gittiğimi, ancak idari işler ve dersler nedeniyle yabancı dili geçemediğimi, bu dönem yabancı dil eğitimine biraz daha fazla zaman ayırdığımı, önümüzde Mart döneminde geçemez isem teklifi kabul edebileceğimi belirttim. Bu talepleri için Zeki Sayıcı beye ve arkadaşlarıma bu talepleri hususunda teşekkür ederek sınav sonrası değerlendireceğim diye söz verdim. Bu yemek ve gelişmeler sonrası daha da gayretle hazırlandığımız yabancı dil sınavından 1995 yılı Mart ayında yeterli olan yetmiş notunu alarak geçtim. Böylece Doçentliğe müracaat hakkını kazanmış olduğumdan üniversitede öğretim üyeliğine devam ettim. Şeker Süt A.Ş. yönetim kurulu üyeliğim 1999 yılında Kooperatif yönetimindeki değişikliklerle son bulmuştur.

DOSTUM

**M. ZEKİ
TÜRKER**

**Dinle dostum sana söyleyeceğim
Ölümden, hem aşktan söz edeceğim
Sevilmeden sevme pişman olursun
Sana ayrılıktan söz edeceğim.**

**Düşeni hor görme sen de düşersin
Yarın bu dünyadan göçer gidersin
Büyük Mahkemede başın eğersin
Sana o mizandan söz edeceğim.**

**Namazı kıalarsın, sözlerini tut
Hakk'a doğru yönel, helal lokma yut
Çaresiz kalınca şeytan ile put
Sana bu sıradan söz edeceğim**

**Azı bir görmeden çoklukta bitme
Doğruyu bırakıp yanlışla gitme
Haktan nasibini haramla itme
Sana cehennemden söz edeceğim**

**Türker'im bu dünya fanidir fâni
Hakk'a doğru yönel yakma kendini
Ateşten korusun Rahmani Gani
Sana ahiretten söz edeceğim.**

ÇUMRA -1966

MEHMET RAUF DENKTAŞ

M. ZEKİ
TÜRKER

İki binli yılların başı Konya Ovasının kuraklık periyoduna girdiği yıllardı. Çumra ovasına hayat veren Çarşamba çayını besleyen dereler kurumuştu. Çarşamba çayının çıktığı Beyşehir gölü çekilmeye yüz tutmuş, yosunlar her tarafı kaplamış gölün sahile yakın yerleri yer yer bataklık oluşmuştu. Beklenen bereketli yağmurlar yağmaz olmuştu. Sulamam amaçlı açılan derin kuyularda sular önemli ölçüde çekilmişti.

Ekonomisi sulu tarıma bağlı olan Çumra'da her geçen yıl bir önceki yılı arattır olmuştu. Çiftçinin, esnafın bozulan ekonomisi telafisi mümkün olmayan zararlarla kapatılıyordu. Borcunu ödeyemeyen Çiftçi Traktörünü satıyor, Borcunu ödeyemeyen esnaf dükkanını satıyordu. Bozulan Ekonomiye düzeltibilmenin tek yolu üretmektir. Çumra'mızda üretebilmek için Su gerekiyordu. Çumra Sulama Birliği başkanı olan ben, Ova Sulama Birliği başkanı İsmail ULUAĞAÇ ile DSİ Çumra şube müdürü Ali ALTINTAŞ bey ile yaptığımız görüşmelerde bize boşa akıp giden Göksu Irmağının sularını 17 km'lik bir tünel ile Çumra Ovasına akıtılacak bir projenin varlığından söz etti. Bu projenin hayata geçirilmesi ile denize dökülen 410 milyon metreküp su, sulama ve enerji üretiminde kullanılarak, sulanamayan 210 bin hektar tarım arazisi suyla buluşacak ve bozulan Çumra ekonomisi ne olduğu gibi Ülkemiz ekonomisine de büyük fayda sağlayacağını anlatmış idi.

Bu bilgiler ışığında İsmail ULUAĞAÇ ve o dönemdeki tüm belde Belediye

Başkanı arkadaşlarımın ve Çumra İlçe merkezindeki Siyasi Parti İlçe Başkanları ve Oda başkanları ile **"MAVİ TÜNEL OLUŞUM GRUBU"** nu kurduk. Mavi Tünel Projesinin Konya gündeminde en önemli proje olarak tanıtılmasını sağladık.

22,01,2001 yılında **Mavi Tünel Oluşum Grubu** olarak bizim gibi Su hasreti ile yanan Yavru Vatan KIBRIS a bir gezi düzenledik. Ekibimiz ilk olarak o zamanki adı ile Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti kurucu Cumhurbaşkanı Yılmaz mücahit **Mehmet Rauf DENKTAŞ'**ı ziyaret ettik. Bizi Cumhurbaşkanlığı konutunda kabul eden Cumhurbaşkanı Mehmet Rauf DENKTAŞ bizlere teker teker sarılarak **"Hoş geldiniz"** dedi. **"Dedelerimin memleketi KONYA-KARAMAN'dan geliyorsunuz, sizler benim hemşerimsiniz, Bana Toros dağlarının çam kokularını, Bozkır'ın yavşan kokularını getirdiniz, sağ olun, var olun."** Diyerek gözyaşları içinde dedelerinin Toros dağlarından çadırlarını toplayarak KIBRIS'a geldiklerini anlattı. KIBRIS'ın dününü, bugününü ve yarınlarını kısaca anlattı. Heyetimize KIBRIS'ın TÜRKİYE için önemini anlatırken ayağa kalktı ve arkasında bulunan KIBRIS haritasını göstererek **"Bakınız bu KIBRIS neye benziyor?"** dedi. KIBRIS'ın Dipkarpaz bölgesinin sivri ucunu göstererek **"Bu bir hançer'e benzemiyor mu?"** İşte bu bağımsız KKTC'yi kıyamete kadar yaşa-

tamaz isek TÜRKİYE'nin böğrüne sapan bir Kıbrıs olacak Allah cc muhafaza buyursun. "Türkiye'siz bir Kıbrıs'ın olmayacağını söyledi. Bizim ziyaretimizden Kıbrıs'a olan ilgimizden güç aldıklarını söyledi.

Ben sayın Cumhurbaşkanı'na Çumra'mızın amblemi olan Porselen tabağı ve Çumra el dokuması bir Kilimi hediye ettim. Kendisine Çumra'mızda Bir Caddenin ismini Rauf Denктаş ismini verdiğimizizi söyledim. Açılışa kendisini davet ettim. Çumra'ya gelmekten şeref duyacağını söyledi.

Ziyaretimizin nihayetinde her birimize teker teker sarılarak teşekkür etti. "ATA yurduma bende selam götürünüz" diyerek Konutunun bahçesine kadar bizi uğurladı. Ben ve arkadaşlarım bu buluşmadan çok duygulanmıştık. Hepimiz Kıbrıs'ı yeniden fethetmiş gibi bir mut-

luluk içerisinde idik.

Orada bize bu günleri yaşatan Kıbrıs Harekatının mimarları dönemin Başbakan'ı Bülent ECEVİT ve Başbakan yardımcısı Prof. Dr. Necmettin ERBAKAN' ı ve Türk Silahlı Kuvvetlerinin şehitlerini rahmetle, gazilerimizi minnet duyguları ile bir kere daha yad ettik.

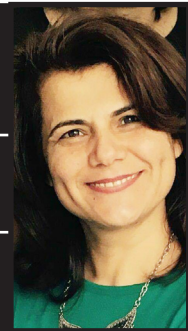
Başta yaşamının her aşamasında Kıbrıs Türklüğünün bekası için mücadele veren Kod adı **TOROS** olan merhum Mehmet Rauf DENKTAŞ olmak üzere Kıbrıs Davasında mücadele eden **Dr. Fazıl Küçük** ve şehadet şerbeti için soydaşlarımıza rahmet diliyorum.

Bir kere daha gördük ki "KIBRIS TÜRK'tür, TÜRK Kalacak " sözü boşuna söylenmiş bir söz değildir. KIBRIS bize VATAN olmaz ise böğrümüze sapan bir Hançer olacaktır. Var olsun YAVRU VATAN KIBRIS.

KADIN

Gözlerindeki hüznünde boğulmaz
Muzip bakışlarıyla kulaç atardı
Kıyıya, kıyasıya o kadın.
Öldürülememiş çocuk kalbi
Ciğerlerindeki son soluğa acımaz
Tutardı maviliğe sarkan söğüt dallarından
Bilirdi yabancı işde kokularının
Yeniden nefes vereceğini
Çektiğinde genzine o tatlı sarı kokuyu.
Güneşin şavkının etkisinde
Ardından ay gelecek olsa bile
Gecenin gündüze gebeliği hep doğum!

ELİFE YILMAZ MISRAL

Görürdü gökyüzünün aydınlığında
Karanlıkların son bulup
Güzelliklerin dal olup yeşilleneceğini
Hüzün pencerede bir tülünü
Ardında keklüklerle seken, koşan
Muzip bakışlı bir kadın vardı...
19.12.2022

KIBRIS MÜSTEZAT

ANUŞ
GÖKÇE

Üstünden uçan kuş değil artık...yarasa
Gönlünde bugün ayrı yarın ayrı tasa
Taşlar mı kovuklar mı nasibin senin ...ey
Zengin Maraş yanında yoksul Magosa
Arif Nihat Asya

"Üstünden uçan kuş değil artık...yarasa
Gönlünde bugün ayrı yarın ayrı tasa"
Hep ağlamak mı senin hayatın ey gözüm
Yolların yokuşa mı çıkar can Magosa

Limanlarında yatlar gemiler eyleşir
Kabadayların namertlerle söyleşir
Ne bitmeyen derdin çilen varmış soydaşım
Oğlun kızın, kızanın "Alim" diye ağlaşır

Türkiye'den yayrı vatana bir yol gider
Toroşların şapkalı belleri el eder
Uzak düştü, ayırdı anayla kuzusu
Sana hasret "Asya" dağlarını yol eder.

Akdenizin dalgaları sahillerini yalar
Sinesinde koç yiğitler uykuya dalar
Türk milleti zorda görse kardeşlerini
Yerden biter gökten yağar, yad'a korku salar

Anuş der ki bütün dünya düşman olur sana
Sana senden başka dost olmaz anlasana
Anadolu her zaman emzirir ruhunu
Benim canım sendedir, al, kurbandır sana
17 Aralık 2023- Havzan/Konya

SONNET (4)

Nuri Göksel
İNAN

İçimde uzun yılların zâlim yorgunluğu
Usumda hâtıralar sanki taşınmaz bir yük
Sevgililer unutmmuş, sevenin boynu bükük
Kendimi avuturum ben hep türküler boyu

Sevdâsını yazmış türkülere insan oğlu
Kâh yanan Kerem kâh çölde Mecnun bölük
bölük

Türküyle dile gelmiş aşklar büyük mü büyük
Türkü­süz sevdâ susuz kalmış avlık bir kuğu

Türkülerle seslenmiş gölde saz nefes nefes

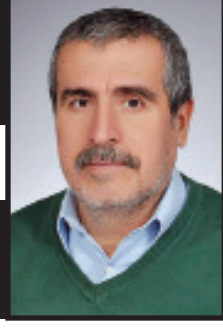
Çobanın diline kaval, ozanına kalem
Türkü dinlesin, söylesin, türkü olsun herkes

Tanrı'm ekme­siz, susuz, türkü­süz koyma
beni

Katığım varsın bir soğan, evim kerpiç olsun
Günüme, geceme, rüyama türküler dolsun

Vezin:Hece.Duraksız (hisâb-ı benan)=par-
mak hesabı:14 Hece. Yazılış tarihi1997Kâfiye
ve kümeleniş Fransız _İtalyan Sone'si .Şair:-
Nuri Göksel İNAN Türkmencamili

BÜTÜN ADAYLARA BAŞARILAR DİLİYORUM

**SADIK
GÖKÇE**

sadikgokce@hotmail.com

Ülkemiz Mahalli Seçimlere kilitlenmiş vaziyette.

Adaylar icraatlarını anlatarak vatandaştan oy istiyor. Vatandaş vaatleri dinleyip kendine en yakın gördüğü adaya oyunu verecek sandık başına gittiğinde. Adaylar için zor bir süreç. Herkesin gönlüne girebilmek mümkün değil. Bunu onlar da biliyor. Bunun için bazılarının gönlüne dokunabilmeye çalışıyorlar. Eminim ki bütün adaylar çok samimi bir şekilde Çumra'ya hizmet etmeyi düşünüyor. Bunun aksini düşünmek haksızlık olur. Çumra'ya hizmet yarışında birbirleri ile mücadele eden tüm adaylara başarılar diliyorum. Seçim sonrası kazanan Çumra olur inşallah...

Yazının baş tarafına bakıp da siyaset yazacağımı düşündü iseniz yanıldınız. Siyaset yazmayacağım. Ama böylesine önemli bir olayı da görmezden gelmek insanın tabiatına aykırı...

Çumra Kültür ve Sanat Topluluğu olarak siyasetin dışında kalmaya özen gösteriyoruz. Sayfamızdan hiçbir adayı destekler mahiyette paylaşım yapmıyoruz. Bütün topluluk üyelerimizden de bu tür paylaşımlardan uzak durmalarını istiham ediyoruz. Elbette herkesin gönlünde bir aslan yatıyor. Bu aslanı kendi özel sayfalarımızda veya bu konuya uygun sayfalarda paylaşabiliriz.

Üç yıldır faaliyetteyiz. Mevcut başkanla uyumlu bir çalışma ortamı bulduk. Bu ortamı Çumra kültürüne katkıda bulunmak için değerlendirmeye çalıştık. Bunda başarılı olduğumuzu düşünüyorum. Bu süreçte iki cildini tamamladığımız üçüncü cildimizin sonuna yaklaştığımız "9 BİN YILLIK DELİKANLI ÇUMRA" ıla-

vemizi her ayın son cumartesi günü çıkarmaya devam ettik ve ediyoruz.

Tamamlanan iki cildin baskısını şu anda halen başkanlık görevini yürüten Avukat Recep Candan baskısını yaptırarak siz Çumralıların hizmetine sundu.

Çumra'da şiir yazar dostlarımız vardı. Bunlar seslerini duyurmak istiyor ama imkânsızlık sebebi ile bunu gerçekleştiriyorlardı. Biz Çumra Kültür ve Sanat Topluluğu olarak bu şairlerimize ulaştık. Onların şiirlerini topladık ve "Yaşayan Çumralı Şairler Antolojisi" ismi altında kitap haline getirdik. Bu çalışmamızı da Başkan Recep Candan bastırarak siz Çumralılara ulaştırdı.

Topluluğumuz "ÇUMRA SEMPOZYUMU" düzenlenmesi için Çumra Belediyesi ile birlikte hareket ederek bu sempozyumun düzenlenmesine katkıda bulundu. Burada yapılan sunumlar bir kitap haline getirilerek Çumra Belediyesi tarafından bastırıldı. Bu sempozyumda Cumhuriyet Lisesi Mezunları ve İmam Hatip Mezunları da destek oldu.

Çumra Kültür ve Sanat Topluluğu olarak Başkan Recep Candan ile uyumlu bir üç yıl geçirdik. Kendisine Topluluk adına teşekkür ediyorum. Bundan sonra da desteğini yanımızda hissetmek istiyoruz.

Yeni seçilecek olan başkan ile de uyum içerisinde çalışmayı arzu ediyoruz. Biz Çumra Kültür ve Sanat Topluluğu olarak hiçbir siyasi partinin yanında veya karşısında değiliz. Kendi doğru bildiğimiz yolda yürüyerek Çumra'ya hizmet etmek istiyoruz.

Seçimler sonrasında kim başkan seçilirse şimdiden başarılar diliyorum. Kaybeden adaylara da Çumra için geliştirdikleri projeleri seçilen başkan ile paylaşarak hizmete ortak olmalarını tavsiye ediyorum.

Hepimiz ÇUMRAYIZ...